

Дело C-655/19**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

30 август 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Curtea de Apel Alba Iulia (Румъния)

Дата на акта за преюдициално запитване:

22 март 2018 г.

Ответник, жалбоподател пред първата инстанция:

LN

Въззивни жалбоподатели, ответници пред първата инстанция:

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

Предмет на главното производство

Жалба, подадена от въззивния жалбоподател — ответник пред първата инстанция, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu (Окръжно управление на публичните финанси, Сибиу), от името и за сметка на Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (Главна регионална дирекция на публичните финанси, Брашов), в производство между него и ответника, жалбоподател пред първата инстанция, LN, срещу решението, постановено от Tribunalul Sibiu (Окръжен съд Сибиу) с предмет отмяната на административен акт

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Преюдициално запитване на основание член 267 ДФЕС за тълкуване на разпоредбите на членове 2 и 9 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли член 2 от Директива 2006/112 на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност сделка, при която данъчнозадължено лице, което в качеството си на кредитор придобива недвижим имот — предмет на изпълнително производство, и след известно време го продава, за да си възстанови предоставените в заем средства, да се счита за икономическа дейност под формата на ползване на материален или нематериален актив с цел получаването на редовни приходи от него?
2. Може ли лицето, извършило посочената по-горе правна сделка, да се счита за данъчнозадължено лице по смисъла на член 9 от Директива 2006/112?

Разпоредби от правото на Съюза, на които е направено позоваване

член 2, параграф 1, буква а), член 9, параграф 1 и член 12 от Директива 2006/112

Разпоредби от националното право, на които е направено позоваване

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Закон № 571/2003 относно Данъчния кодекс), обнародван в *Monitorul Oficial al României* (Държавен вестник на Румъния), част I, бр. 927 от 23 декември 2003 г., с последващи изменения и допълнения, в редакцията му, действаща през референтния период (наричан по-нататък „Данъчният кодекс“)

- член 126, според който облагаеми сделки са тези, които представляват доставка на стоки или са приравнени на такава доставка, извършена в Румъния от данъчнозадължено лице и която е свързана с една от икономическите дейности, посочени в член 127, параграф 2;
- член 127, параграф 1, според който се счита за данъчнозадължено лице всеки, който упражнява самостоятелно и на което и да е място икономическа дейност от вида на посочените в параграф 2, независимо от целта или резултата на самата дейност; параграф 2 от същия член предвижда, че икономическите дейности включват наред с останалото и дейностите на търговските оператори, както и ползването на материален актив с цел получаването на редовни приходи от него; по смисъла на параграф (2¹) случаите, в които физически лица, извършващи доставки на недвижими имоти, стават данъчнозадължени лица, трябва да бъдат изрично посочени в правила;
- член 152, който въвежда специален режим за освобождаване на малките предприятия, чийто годишен оборот е под прага от 35 000 EUR;

- член 153, който по същество предвижда, че данъчнозадължено лице, установено в Румъния, което извършва или възнамерява да извършва икономическа дейност, включваща облагаеми сделки и/или сделки, освободени от данък върху добавената стойност с право на приспадане, е задължено да подаде заявление за регистрация по ДДС, ако през дадена календарна година достигне или надхвърли прага за освобождаване, предвиден в член 152, параграф 1; същата разпоредба предвижда, че при неподаване на такава молба от страна на данъчнозадълженото лице данъчните органи извършват регистрацията служебно.

HG (Hotărârea Guvernului) nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Наредба на правителството № 44/2004 за одобряване на правила за приложение на Закон № 571/2003 относно Данъчния кодекс), обнародван в *Monitorul Oficial al României*, част I, бр. 112 от 6 февруари 2004 г., с последващи изменения и допълнения

- правилата за приложение на член 127 от Данъчния кодекс в точка 3 предвиждат следното:

„3. [...] (3) Счита се, че физическото лице, което още не е данъчнозадължено лице поради извършването на друга дейност, развива икономическа дейност, когато, действайки в това си качество, експлоатира самостоятелно материални или нематериални активи и дейността се извършва с цел получаването на редовни приходи от тях по смисъла на член 127, параграф 2 от Данъчния кодекс.[...]”

- (5) При придобиване с цел продажба на парцели и/или постройки от физическото лице доставката на тези имоти е извършвана на постоянна основа икономическа дейност, ако физическото лице прави повече от една сделка през календарната година.[...] Макар първата доставка да се счита за инцидентна, ако през същата година се извърши втора доставка, първата доставка не се облага, но се взема предвид за изчисляването на прага по член 152 от Данъчния кодекс. Доставките на постройки и парцели, които са освободени от данък съгласно член 141, параграф 2), буква f) от Данъчния кодекс, се вземат предвид за определянето на това дали икономическата дейност е с редовен характер и за изчисляването на прага за освобождаване от данък по член 152 от Данъчния кодекс“;

- правилата за приложение на член 152, параграф 6 от Данъчния кодекс регламентират положението на данъчнозадължените лица, които са превишили прага за освобождаване, но не са поискали регистрация като данъчнозадължени лица по общия режим на облагане с данък върху добавената стойност, като в точка 62 предвиждат, че когато данъчнозадълженото лице е достигнало или превишило прага за освобождаване и не е подало заявление за регистрация съгласно член 153

от Данъчния кодекс в предвидения от закона срок, компетентните данъчни органи разпореждат на данъчнозадълженото лице да плати данъка, който би трябвало да плати, ако беше регистрирано по общия режим за ДДС съгласно член 153 от Данъчния кодекс, и го регистрира служебно за целите на ДДС в съответствие с член 153, параграф 7 от Данъчния кодекс.

Кратко представяне на фактите и на главното производство

- 1 През 2009 г. LN, жалбоподател пред първата инстанция, физическо лице, предоставя на г-н JM няколко заема на обща стойност 80 400 EUR, чието връщане е обезпечено посредством учредяването на ипотечи върху различни недвижими имоти. Вследствие на невръщане на заема три от тези недвижими имоти са продадени на търг на LN, който освен това има качеството на кредитор.
- 2 През 2010 г. LN продава за сумата от 611 364 RON (румънски леи) един от придобитите на търг недвижими имоти и за сумата от 1 000 RON — друг недвижим имот, придобит чрез покупко-продажба през 2005 г.
- 3 След надвишаването на прага на ДДС, през 2011 г. и 2012 г. LN продава другите два недвижими имота, придобити на публичната продажба.
- 4 На LN е направена данъчна проверка, вследствие на която през 2016 г. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu издава акт за данъчна проверка и акт за установяване на размера на дължимия данък, в който се обявява, че сделките, извършени от 2010 г. насетне, са довели към 30 юни 2010 г. до реализирането на доход, чиято стойност е определила дефинирането на дейността като икономическа дейност с цел получаване на редовни приходи. Прието е, че двата недвижими имота, продадени от данъчнозадълженото лице през 2010 г., не са били предназначени за частно ползване, а са били придобити с цел препродажба и реализиране на приходи, като начинът на придобиване на същите имоти е ирелевантен. Тъй като предвиденият в Данъчния кодекс годишен праг за освобождаване от ДДС е превишен, е определена датата, до която е трябвало да се извърши регистрацията за целите на ДДС, т.е. 10 юли 2010 г., и датата, от която LN е данъчнозадължено лице за ДДС, т.е. 1 август 2010 г.
- 5 Що се отнася до недвижимите имоти, продадени през 2011 г. и 2012 г., първата от тези сделки е пренесена от данъчния орган в категорията на сделките, освободени от ДДС, като се има предвид, че продажбата е извършена след 31 декември на годината, следваща първото влизане във владение, докато втората е приета за облагаема с ДДС; определено е, че LN дължи сумата от 55 224 RON, от които 35 145 RON за ДДС, както и допълнителна сума, състояща се от 14 807 RON — лихви върху сумата на ДДС и 5 272 RON — лихви за забава.

- 6 LN подава административна жалба до Tribunalul Sibiu (Окръжен съд Сибиу), с която иска отмяната на акта за данъчна проверка и на акта за установяване на размера на дължимия данък от 2016 г., както и на решението на Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (Главна регионална дирекция на публичните финанси, Брашов) по жалбата срещу акта за установяване на размера на дължимия данък. Жалбоподателят оспорва класификацията на правните сделки за покупко-продажба на недвижими имоти в обхвата на понятието „икономическа дейност“ и вследствие на това — регистрацията си като данъчнозадължено лице за ДДС.
- 7 Tribunalul Sibiu (Окръжен съд Сибиу) уважава жалбата частично, като обявява, че същностната характеристика на икономическата дейност е реализирането на редовни приходи, така че простото придобиване и простата продажба на един недвижим имот не представляват сами по себе си икономическа дейност. Последващата продажба на недвижимите имоти е счетена от съда само за действие по събиране на отпуснатия през 2009 г. заем.
- 8 Въззивните жалбоподатели — ответници пред първата инстанция, обжалват решението на Tribunalul Sibiu (Окръжен съд Сибиу) пред запитващата юрисдикция, Curtea de Apel Alba Iulia (Апелативен съд, Alba Iulia).

Основни доводи на страните по главното производство

- 9 С жалбата се иска от съда да отмени обжалваното решение, да постанови ново решение по същество и да отхвърли първата жалба като неоснователна и нелегитимна. Въззивните жалбоподатели — ответници пред първата инстанция, всъщност считат, че съдът по същество е допуснал грешка, като е обявил, че извършените от LN сделки не са от икономическо естество.

Кратко представяне на мотивите за преюдициалното запитване

- 10 Curtea de Apel Alba Iulia (Апелативен съд, Alba Iulia), като приема че не съществува практика на Съда в тази материя и че са изпълнени условията за прилагане на член 267 ДФЕС, иска тълкуване на членове 2 и 9 от Директива 2006/112 с цел да се установи дали жалбоподателят може да се счита за данъчнозадължено лице и дали последващата продажба на някои недвижими имоти, придобити от кредитора посредством принудителното изпълнение въз основа на ипотека, представлява икономическа дейност за получаване на редовни приходи или представлява просто действие по събиране на заема.